

Sygn. akt IXW 4328/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący - SSR Joanna Sienicka

Protokolant – Katarzyna Kij-Piskorz

w obecności oskarżyciela publ. R. G.

po rozpoznaniu w dniu 19 I, 25 II, 17III, 26IV, 24 V 2016r.

sprawy **B. C.**

c. J. i K. z domu Ż., ur. (...) w O.

obwinionej o to, że: w dniu 21 października 2015 r. ok. godz. 13:15 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki V. o nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpiła pierwszeństwa dla kierującego samochodem marki O. o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia się pojazdów oraz ich uszkodzenia, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym,

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA

I obwinioną B. C. uznaje za winną tego, że w dniu 21 października 2015 r. około godziny 13:15 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki V. o nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności podczas zmiany kierunku jazdy na przebiegający w prawo w wyniku czego doprowadziła do zderzenia z poruszającym się prawym pasem ruchu samochodem marki O. o nr rej. (...) doprowadzając do uszkodzenia pojazdów i spowodowania zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym i za to z mocy art. 86§1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym skazuje ją, wymierzając na podstawie art. 86§1kw **karę grzywny w wymiarze 200(dwieście)zł** ;

II na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża obwinioną zryczałtowanymi wydatkami postępowania i opłatą w łącznej kwocie **130(sto trzydzieści) złotych** oraz wydatkami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie **927,13(dziewięćset dwadzieścia siedem 13/100)zł** .

Sygn. akt IXW 4328/15

UZASADNIENIE

Obwiniona B. C. została obwiniona o to, że w dniu 21 października 2015 r. ok. godz. 13:15 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki V. o nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpiła pierwszeństwa dla kierującego samochodem marki O. o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia się pojazdów oraz ich uszkodzenia, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

Obwiniona mieszka w O., prowadzi własną działalność gospodarczą, według oświadczenia utrzymuje się z zasiłku(...), na utrzymaniu ma(...) uczących się i studiujących dzieci w wieku (...) lat, jest mężatką.

W dniu 21 października 2015 r. obwiniona kierowała samochodem marki V. o nr rej. (...) . Około godziny 13:15 poruszała się ul. (...) w O. od strony skrzyżowania z ul (...) w kierunku Dworca (...) PKP. Jechała prawym pasem ruchu. Na wysokości posesji nr (...) podjęła manewr zmiany pasa ruchu na lewy. Wjechała częściowo na lewy pas ruchu sygnalizując powyższy manewr. Za pojazdem obwinionej prawym pasem ul (...) poruszał się samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) pokrzywdzony M. J. (1). V. znajdował się częściowo na lewym a częściowo na prawym pasie ruchu pozostawiając po swojej prawej stronie pas ruchu o szerokości umożliwiającej przejazd samochodu osobowego. Pokrzywdzony wykonał manewr wyprzedzania pojazdu obwinionej z jego prawej strony. O. (...) poruszał się pasem prawym po torze przebiegającym równoległe do osi jezdni w niewielkiej odległości od prawej krawędzi jezdni, znajdował się w końcowej fazie wykonywania manewru wyprzedzania samochodu V.. Obwiniona wykonała wówczas manewr zmiany toru ruchu na przebiegający w prawo – zjazdu z częściowo zajętego pasa lewego. Doszło do zderzenia V. z poruszającym się prawym pasem ruchu samochodem marki O..

Na miejsce zdarzenia przybył patrol policji w składzie (...). Funkcjonariusze dokonali oględzin obu pojazdów, sporządzili szkic miejsca zdarzenia . Ujawnili w samochodzie V. o nr rej. (...) otarcie prawego przedniego błotnika , połamanie i zerwanie z mocownia przedniego zderzaka po prawej stronie, zaś w samochodzie O. o nr rej. (...)- otarcie felgi lewego tylnego koła , otarcie tylnego zderzaka po stronie lewej, otarcie tylnego lewego błotnika .

Ulica (...) w rejonie miejsca zdarzenia jest dwujezdniowa, o dwóch pasach ruchu w kierunku Dworca (...) PKP . Nawierzchnia asfaltowa, prosty odcinek, szerokość pasa lewego i prawego po około 3,5m , dozwolona prędkość na danym odcinku wynosiła 50km/h. W dniu zdarzenia nawierzchnia była mokra , widoczność dobra, temperatura dodatnia, zachmurzenie.

Ulica (...) objęta jest monitoringiem (...). Kamera umieszczona w kierunku Dworca PKP nie zarejestrowała samego zderzenia. Zarejestrowała jedynie samochód V. (...) jadący prawym pasem ruchu, wjeżdżający na skrzyżowanie ul (...) z ulicą (...). Kamera wykonuje cykliczny obrót . Następnie zarejestrowała pojazdy już po zderzeniu.

(d. notatka k 2, 6, 65, szkic k 3, 39, protokół oględzin k 4,5, zdjęcia k 7-8, 33-38, 66 , wydruk z (...) k 24, pismo k 46, 48, 50,51, 63, wyjaśnienia obwinionej k 40v-41, 102v, zeznania M. J. k 41-41v, A. S. k 64-64v, C. P. k 64v, opinia biegłego k 70-82, 89-96)

Obwiniona B. C. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, iż na skrzyżowanie ul (...) z ul (...) wjechała prawym pasem ruchu, równoległe z nią poruszały się pojazdy lewym pasem ruchu. Zorientowała się, że będzie musiała zmienić pas na lewy, włączyła kierunkowskaz, patrzyła w lewą stronę . Oświadczyła, iż jechała powoli . Na lewym pasie płynnie poruszały się pojazdy. Usłyszała trzask, zorientowała się, że otarł się o nią samochód wyprzedzający ją z prawej strony . Była wówczas równoległe do linii środkowej oddzielającej pasy ruchu . W jej pojeździe został wyrwany przedni zderzak z prawej strony, powstały otarcia prawego błotnika. Wyjaśniła, iż nie widziała wcześniej pojazdu który wyprzedzał ją z prawej strony . Była skupiona na lewej stronie, obserwowała czy pojazdy poruszające się lewym pasem umożliwią jej zmianę pasa ruchu na lewy. Pojazd , który otarł się o jej samochód, jechał znacznie szybciej niż ona. Według niej to kierowca tego pojazdu nie zachował ostrożności i bezpiecznej odległości podczas wyprzedzania . Oświadczyła, iż nie jest prawdą , iż zmieniała pas z lewego na prawy. Po zdarzeniu dwukrotnie zmieniła położenie pojazdu.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej, uznając je za przejaw przyjętej linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane wykroczenie. Twierdzenia obwinionej pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków w szczególności M. J. (1) oraz opinią biegłego.

M. J. (1) zeznał, iż na skrzyżowaniu ul (...) z (...) skręcił w lewo i zajął prawy pas ruchu ul (...). Widział, że na prawym pasie prowadzone są roboty drogowe, miał około 300m do miejsca ich prowadzenia. Za skrzyżowaniem w odległości około 50-100m zauważył samochód marki V. znajdujący się częściowo na lewym, a częściowo na prawym pasie ruchu. Pojazd ten w jego ocenie stał, miał włączony lewy kierunkowskaz. Na prawy pas wystawała mu część bagażnika , na 20-30cm. Swobodnie minął ten pojazd jadąc środkiem prawego pasa ruchu. Prędkość jego pojazdu wynosiła około

20-30km/h, jechał wolno. Poczł uderzenie z tyłu . Według świadka kierująca V. chciała kontynuować jazdę prawym pasem ruchu gdyż na lewym pasie znajdowały się pojazdy, był korek. Wykonując manewr nie zauważyła go i uderzyła w jego pojazd.

Z relacji funkcjonariuszy policji A. S. (2) i C. P. (2) wynika, że do zdarzenia doszło na prawym pasie ul (...) za skrzyżowaniem z ul (...) patrząc w kierunku Dworca(...) PKP. A. S. (3) zeznał, iż jezdni nie było żadnych śladów . Na podstawie uszkodzeń pojazdów ustalili, iż do zderzenia doszło podczas wykonywania przez obwinioną zmiany pasa ruchu z lewego na prawy, wówczas uderzyła ona w pojazd pokrzywdzonego poruszający się prawym pasem ruchu powodując uszkodzenia obu pojazdów. Według świadka uczestnicy zdarzenia odmiennie przedstawiali jego przyczyny i przebieg. Obwiniona twierdziła, iż zmieniała pas z prawego na lewy , ale lewy był zajęty i oczekiwała na możliwość wjazdu . Wówczas pokrzywdzony poruszający się pasem prawym uderzył w jej pojazd. Natomiast pokrzywdzony wskazywał, iż obwiniona zajmowała dwa pasy ruchu , linia rozdzielająca pasy ruchu znajdowała się między kołami jej pojazdu. Miała włączony lewy kierunkowskaz. Miał wystarczająco dużo miejsca do kontynuowania jazdy pasem prawym . Gdy omijał jej pojazd doszło do kontaktu. Nie było innych świadków zdarzenia.

Z zeznań C. P. (2) także wynika, iż były rozbieżności pomiędzy opisami zdarzenia obu uczestników. Obwiniona dodatkowo zmieniała wersje. Mówiła, że raz była na lewym pasie a raz na prawym. Z relacji pokrzywdzonego wynikało, iż obwiniona zmieniała pas z prawego na lewy, a następnie chciała wrócić na pas prawy i uderzyła w tył jego pojazdu.

Sąd podzielił zeznania świadków uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe. Zeznania te korespondują ze sobą , z umiejscowieniem uszkodzeń pojazdów, a także z opinią biegłego z zakresu ruchu drogowego.

Biegły E. R. w pisemnej opinii stwierdził, iż analiza materiału dowodowego zawartego w aktach sprawy , w tym analiza usytuowania i charakteru ujawnionych uszkodzeń pojazdów dały podstawę do przyjęcia najbardziej prawdopodobnej wersji zdarzenia . Według niej samochód V. bezpośrednio przed zderzeniem znajdował się częściowo na lewym a częściowo na prawym pasie ruchu z osią wzdłużną pojazdu odchyloną w prawo pozostawiając po swojej prawej stronie pas ruchu o szerokości umożliwiającej przejazd samochodu osobowego. Natomiast pojazd O. (...) poruszał się pasem prawym po torze przebiegającym równoległe do osi jezdni w niewielkiej odległości od prawej krawędzi jezdni. Bezpośrednio przed zderzeniem kierująca samochodem V. (...) wykonała manewr zmiany toru ruchu na przebiegający w prawo – zjazdu z częściowo zajętego pasa lewego . Kierujący O. przejeżdżał wówczas obok pojazdu V. (...) pasem prawym z prędkością nie mniejszą niż 30km/h. Prędkość V. (...) wynosiła około 5-10km/h. O. znajdował się w końcowej fazie wykonywania manewru wyprzedzania samochodu V.. Bezpośrednią przyczyną kolizji był wykonany przez kierującą V. (...) manewr zmiany toru jazdy na przebiegający w prawo bez zachowania szczególnej ostrożności i uwzględnienia znajdującego się na prawym pasie ruchu, obiektywnie widocznego pojazdu marki O. . Z opinii wynika, iż ujawnione uszkodzenia pojazdów korespondują ze sobą co do rozmiaru i usytuowania . Mogły one powstać jedynie w sytuacji gdy osie wzdłużne pojazdów były wyraźnie od siebie odchylone, V. (...) odchylona była w prawo od osi O. i od osi jezdni . Takie ustawienie mogło powstać w chwili gdy kierująca V. wykonała manewr powrotu na pas prawy po wcześniejszym częściowym wjeździe na pas lewy , a kierujący O. był w końcowej fazie wyprzedzania V. z prawej strony. Koresponduje to z wersją przedstawioną przez kierującego O.. Sygnalizowany przez obwinioną manewr zmiany pasa ruchu z prawego na lewy i jej zjazd częściowo na lewy pas ruchu , upoważniały kierującego O. do kontynuowania jazdy prawym pasem ul (...). Na pasie tym pozostawało bowiem miejsce umożliwiające bezkolizyjny przejazd. Biegły wykluczył jako prawdopodobną wersję zdarzenia przedstawioną przez kierującą V. . Wykluczył by jej pojazd w chwili zderzenia znajdował się wyłącznie na pasie prawym. Do kontaktu pojazdów musiało dojść gdy samochód O. , jego część przednia znajdowała się już przed samochodem V. , który musiał najeżdżać na bok O..

Na rozprawie biegły stwierdził, iż gdyby to O. zmieniał pas ruchu po wyprzedzeniu , to uszkodzenia w V. były bardziej narożne , a nie boczne . Odrzucił jako prawdopodobną wersję obwinionej, iż O. najeżdżał w kierunku osi jezdni , zmieniał swój tor jazdy na przebiegający w kierunku lewego pasa ruchu, w sytuacji gdy lewy pas ruchu był zajęty przez inne pojazdy które blokowały wjazd na ten pas pojazdu obwinionej .

W opinii uzupełniającej sporządzonej po dokonaniu dodatkowych oględzin pojazdu V. (...), biegły stwierdził, iż tak usytuowane uszkodzenia mogły powstać zarówno podczas zmiany toru na przebiegający w prawo przez kierującą V. (...), ale także podczas zmiany kierunku jazdy w lewo – wjazdu w kierunku lewego pasa ruchu, przez kierującego O.. Jednocześnie za bardziej prawdopodobną wersję zdarzenia ponownie uznał wersję przedstawioną przez kierującego O.. Przyjął ją po uwzględnieniu sytuacji istniejącej na drodze w miejscu i w czasie zdarzenia uznając, iż do zdarzenia nie mogło dojść podczas wykonywania manewru zmiany pasa ruchu z prawego na lewy przez kierującego samochodem O. (...) w danych warunkach, ze względu na pojazdy znajdujące się na lewym pasie ruchu. Taką sytuację- braku możliwości wjazdu na pas lewy, potwierdza kierująca samochodem V.. Z opinii pisemnej oraz ustnej wypowiedzi biegłego na rozprawie wynika, iż natężenie ruchu na lewym pasie ruchu istniejące w czasie zdarzenia wykluczało możliwość wykonania opisanego manewru przez kierującego O.. Do kontaktu skutkującego powstaniem uszkodzeń w ujawnionym zakresie nie mogło dojść także w chwili gdy V. (...) znajdował się całkowicie na prawym pasie ruchu. Wówczas nie byłoby możliwe, przy istniejącej szerokości pasa i gabarytach pojazdów, wykonanie manewru wyprzedzania przez kierującego O.. Taki manewr mógł być wykonany jedynie gdy V. znajdował się w części na pasie lewym. Tylko wówczas kierujący O. mógł wykonać manewr wyprzedzania V. prawym pasem ruchu. Do kontaktu pojazdów doszło, gdy O. znajdował się w końcowej fazie tego manewru. Biegły wykluczył by ujawnione uszkodzenia mogły powstać podczas przemieszczania się pojazdów po torach ruchu przebiegających równolegle do siebie. Na rozprawie biegły podniósł, iż przy wykonaniu przez kierującego O. manewru zmiany toru jazdy na przebiegający w lewo, przy takim torze jazdy O. musiałby wjechać na lewy pas ruchu w $\frac{3}{4}$ części, albowiem uszkodzony został lewy bok O. w części tylnej, co wyklucza istniejącą sytuację na drodze, duże natężenie ruchu na lewym pasie. Gdyby kierujący O. próbował wjechać na lewy pas ruchu uszkodzenia byłyby inne, o większym rozmiarze na boku O. ponieważ oś wzdłużna byłaby wyraźnie odchylona w kierunku lewego pasa ruchu.

Sąd podzielił opinie biegłego jako logiczną, popartą analizą uszkodzeń pojazdów, oględzinami miejsca zdarzenia. Biegły dokonał analizy wersji zdarzenia przedstawionej przez każdego z uczestników wyjaśniając dlaczego wykluczył wersję kierującej V.. Sąd uznał argumentację biegłego za przekonującą. O niemożności wjechania przez kierującego O. na lewy pas ruchu bezpośrednio przed zderzeniem, gdy O. znajdował się w końcowej fazie wykonywania manewru wyprzedzania V., świadczą także wyjaśnienia samej obwinionej. Nie zakończyła manewru zmiany pasa ruchu na lewy, nie zjechała całkowicie na lewy pas ruchu właśnie z powodu dużego natężenia ruchu na tym pasie i znajdujące się na nim pojazdy.

Zdjęcia z monitoringu niewiele wniosły do sprawy. Na ich podstawie można jedynie stwierdzić, iż obwiniona poruszała się prawym pasem ul (...) wjeżdżając na skrzyżowanie z ul (...), a także, że po zderzeniu jej pojazd znajdował się na prawym pasie zwrócony przodem w kierunku prawej krawędzi tego pasa, a tył jej pojazdu usytuowany był bliżej linii rozdzielającej pasy ruchu.

Mając powyższe na uwadze wina obwinionej nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu 21 października 2015 r. około godziny 13:15 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki V. o nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności podczas zmiany kierunku jazdy na przebiegający w prawo w wyniku czego doprowadziła do zderzenia z poruszającym się prawym pasem ruchu samochodem marki O. o nr rej. (...) doprowadzając do uszkodzenia pojazdów i spowodowania zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Obwiniona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona wykroczenia określonego w art 86§1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym poprzez niezachowanie szczególnej ostrożności. Zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w danej sytuacji niewątpliwie zaistniało. Doszło do zderzenia obu pojazdów i ich uszkodzenia na ulicy o dużym natężeniu ruchu.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić kierunek jazdy lub zajmowany pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności. Szczególna ostrożność polegała w tym wypadku

na tym, że kierujący powinien być na tyle uważny, aby zdążyć zaniechać zmiany pasa ruchu lub kierunku jazdy, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub inny uczestnik ruchu był zmuszony do podjęcia manewrów obronnych.

Obwiniona wykonując manewr zmiany pasa ruchu z prawego na lewy sygnalizowała go i zjechała częściowo na pas lewy. Uprawniało to kierującego O. do kontynuowania jazdy prawym pasem ruchu - art. 24 ust 5 prawa o ruchu drogowym. O możliwości wykonania przez kierującego O. w sposób bezkolizyjny manewru wyprzedzania świadczy to, iż do zderzenia pojazdów doszło gdy przód O. znajdował się już za pojazdem obwinionej, a kontakt nastąpił tylną częścią lewego boku O. z przodem V. . Obwiniona wykonała bowiem bez zachowania należytej ostrożności manewr zmiany toru ruchu na przebiegający w prawo – zjazd z częściowo zajętego pasa lewego . Z uwagi na niewielkie prędkości obu pojazdów uszkodzenia były niewielkie. Sąd podzielił ocenę biegłego, iż bardziej prawdopodobna jest wersja zdarzenia przedstawiona przez kierującego O.. Przy uwzględnieniu umiejscowienia i charakteru uszkodzeń pojazdów, szerokości pasów ruchu, istniejącego natężenia ruchu, które wynika z wyjaśnień obwinionej oraz zdjęć z monitoringu, Sąd uznał, iż nieprawdopodobna jest wersja przedstawiona przez obwinioną. O. musiałby wjechać znaczną częścią, $\frac{3}{4}$ długości pojazdu, na lewy pas ruchu, co przy istniejących warunkach nie było możliwe z uwagi na znajdujące się na lewym pasie pojazdy. Obwiniona w pierwotnych wyjaśnieniach nie wskazywała, iż O. wjechał na pas lewy przed zderzeniem. Twierdziła, iż do kontaktu doszło podczas wyprzedzania jej przez O.. Wyjaśniła, iż obserwowała lewą stronę, czy pojazdy jadące lewym pasem umożliwią jej zjazd na ten pas ruchu i nie widziała pojazdu poruszającego się z jej prawej strony. O zjeżdżaniu przez O. na lewy pas ruchu wspomniała dopiero podczas kolejnej rozprawy podczas przesłuchania biegłego po sporządzeniu opinii pisemnej przez biegłego. Podkreślenia wymaga, iż z pierwotnych wyjaśnień obwinionej wynika, iż przed kolizją skupiona była na obserwowaniu pasa lewego i nie widziała pojazdu pokrzywdzonego.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze uprzednią niekaralność obwinionej za wykroczenia.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionej karę grzywny w wysokości 200 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionej i społecznej szkodliwości zarzucanego jej czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył obwinioną zryczałtowanymi wydatkami postępowania i opłatą oraz wydatkami zawiązanymi z wydaniem opinii przez biegłego.